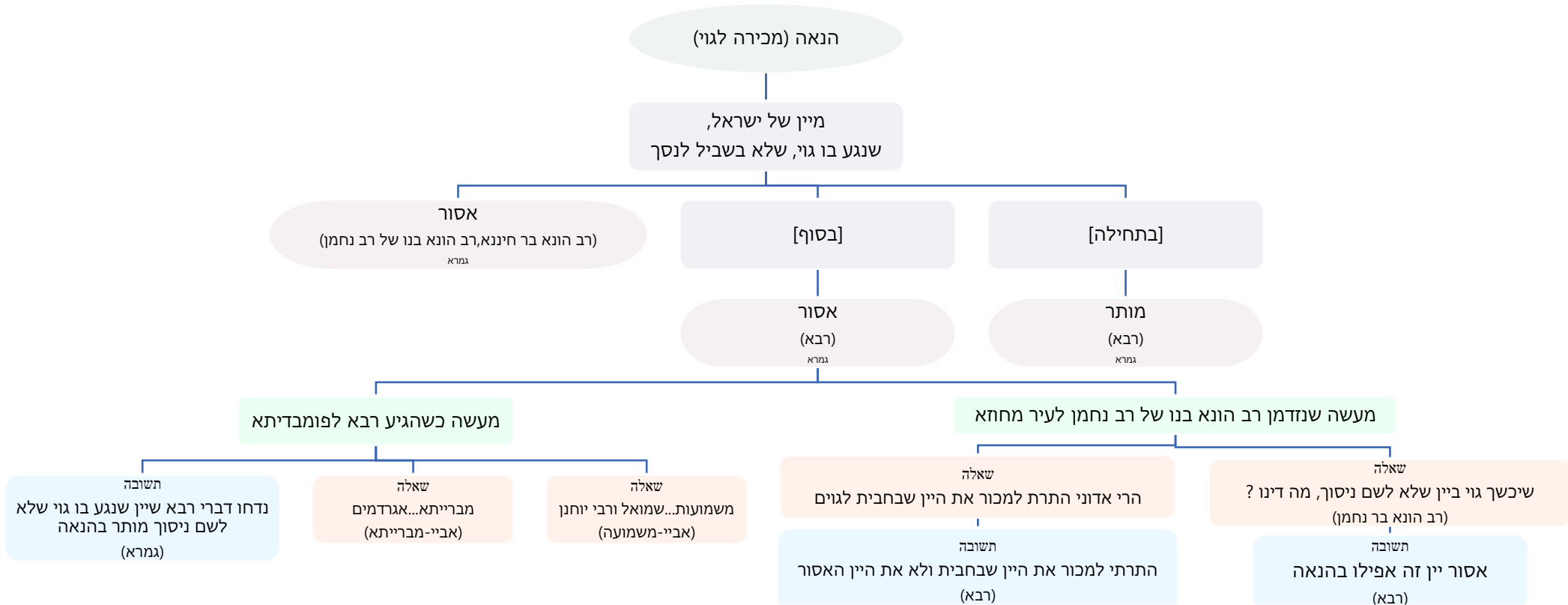

הוא עובד דהו במחוזא אתא עובד כוכבים עייל לחנותא דישאל אמר להו אית לכו חמרא לזבונא אמרו ליה לא הוה יתיב חמרא בדוולא שדי ביה ידיה שיכשך ביה אמר להו האי לאו חמרא הוא שקליה האיך בריתחיה שדייה לדנא שרייה רבא לזבונא לעובדי כוכבים איפליג עליה רב הונא בר חנינא ורב הונא בריה דרב נחמן נפקי שיפורי דרבא ושרו ונפקי שיפורי דרב הונא בר חנינא ור"ה בר ר"נ ואסרי איקלע רב הונא בריה דר"נ למחוזא א"ל רבא לרב אליקים שמעיה מרוק מרוק גלי דלא ניתו אינשי דניסריד על לנביה א"ל כי האי גוונא מאי א"ל אסור אפילו בהנאה והא מר הוא דאמר שיכשך אין עושה יין נסך אימר דאמרי אנא לבר מדמיה דהוה חמרא דמי דהוה חמרא מי אמרי אמר רבא כי אתאי לפומבדיתא אקפן נחמני שמעתתא ומתניתא דאסרי שמעתתא דהוה עובדא דהוה בנהרדעא ואסר שמואל בסבריא ואסר רבי יוחנן ואמרי ליה לפי שאינן בני תורה ואמר לי סבריא ונהרדעא אינן בני תורה דמחוזא בני תורה מתניתא דאגדמים עובד כוכבים שקדח במינקת והעלה או שפעם מן הכוס והחזירו לחבית זה היה מעשה ואסרוהו מאי לאו בהנאה לא בשתייה אי הכי ליתני ימכר כדקתני סיפא חרס עובד כוכבים שהושיט ידו לחבית וכסבור של שמן היא ונמצאת של יין זה היה מעשה ואמרו ימכר תיובתא דרבא תיובתא

הוא עובדא מעשה דהוה שהיה במחוזא, אתאבא עובד כוכבים עיילנסא לננותא לשל ישראל, אמר להוהם: איתיש לכולכם חמראיין לזבונא למכור? אמרו ליה: לא, הוההי יתיבמונח חמראיין בדוולא בדלי, שדיהניח ביהבו ידהידו שיכשך ביהבו, אמר להוהם: האי האם לאו אינו חמראיין הוא? שקליהלקח האיך הלה בריתחיה בכעסו שדיהושפך לדנא לחבית, שרייההתיר רבא לזבונא למכור לעובדי כוכבים. איפליגנחלקו עליהעליו רב הונא בר חנינא ורב הונא בריה דרבשל רב נחמן. נפקיציאו שיפורישפורות דרבא מבית דינו של רבא ושרוהתירו, ונפקיציאו שיפורישפורות דרבא מבית דינו של רב הונא בר חנינא ור"ה בר ר"נ ואסריאסרו. איקלעמדמן רב הונא בריהבנו רב נחמןשל רב נחמן למחוזא, אמר ליהאמר לו רבא לרב אליקים שמעיהשמעיה: טרוקסגור טרוקסגור גליהשערים, דלאשלא ניתובואו אינשיאנשים דניסרידשיטרידו אותנו. שאלה עלנכנס לגביהאליו רב הונא בר נחמן, אמר ליהאמר לו: כיכגון האיזה גוונאשיכשך גוי בין שלא לשם ניסוך מאלמה דינו? אמר ליהאמר לו: תשובה אסור אפילו בהנאה. שאלה והאדוני מראדוני הוא דאמרשאר: שיכשך אין עושה יין נסך! תשובה אימרמור דאמרשארמתי אנאאני לברחוץ מדמיהמדמיו דהוהאשל אותו חמראיין אסור, דמי דהוהאאותו חמראיין מיהאם אמריאמרי. אמר רבא: כיכאשר אתאיהגעת לפומבדיתא, אקפןהקיפו אותי נחמניאביי שמעתתאבשמעות ומתניתאובריתות דאסריאסור, שאלה שמעתתאשמעות, דהוהאשהיה עובדאמעשה דהוההכזה בנהרדעא ואסר שמואל, בטבריא- ואסר רבי יוחנן, ואמרמירמתי ליהלו: לפי שאינן בני תורה, ואמר לי: טבריא ונהרדעא אינן בני תורה, דמחוזא בני תורה? מתניתא, דאגדדמיםממונה על המידות עובד כוכבים שקדח במינקתקעין צינור והעלההעלה בה יין לטעימה, או שפעם מן הכוס והחזירו לחבית, זה היה מעשה ואסרוהו מאיהאם לאואין בהנאהשאסרוהו בהנאה! לא, בשתייה. איאם הכיכר, ליתנישישנה ימכר, כדקתניכמו ששנה סיפאבסוף: חרסאנס עובד כוכבים שהושיט ידו לחבית, וכסבור של שמן היא ונמצאת של יין, זה היה מעשה ואמר: ימכר תשובה תיובתאקושיה חמורה דרבאעל רבה! תיובתא.